1. Instrukcje sterujące.

Matlab jest wyposażony w instrukcje sterujące o składni zapożyczonej z języka C. Daje on także możliwość definiowania funkcji własnych użytkownika. Dostępne są również specyficzne narzędzia, takie jak **feval** lub **eval**, które umożliwiają wykonanie polecenia, funkcji lub wyrażenia zapisanego w postaci łańcucha. Program zawiera instrukcje warunkowe, wyboru, dwa rodzaje instrukcji iteracyjnych oraz instrukcję przerwania wykonywanych instrukcji **break** i **return**.

Tabela 10. Instrukcje sterujące programu Matlab

Nazwa	Opis słów kluczowych
if	warunkowe wykonanie polecenia lub sekwencji poleceń
elseif	używane łącznie z if
else	używane łącznie z if
end	kończy sekwencję poleceń
for	powtarza sekwencje poleceń określoną liczbę razy
while	powtarza sekwencje poleceń nieokreśloną liczbę razy
switch	umożliwia wybór jednej instrukcji (lub sekwencji) z szerszej palety
case	używane łącznie ze switch
otherwise	używane łącznie ze switch
break	przerywa wykonywanie pętli
return	następuje opuszczenie funkcji i powrót do miejsca jej wywołania

Ogólna postać instrukcji warunkowej **if** jest następująca:

```
if wyrażenie_1
  polecenia
elseif wyrażenie_2
  polecenia
else
  polecenia
end
```

Jeśli wyrażenie_1 jest liczbą <u>różną od zera</u>, to wykonywane są polecenia po **if**. Jeśli wyrażenie_1 jest <u>równe zeru</u>, to obliczana jest wartość wyrażenia_2. Jeśli wyrażenie_2 jest liczbą <u>różną od zera</u>, to wykonywane są polecenia po **elseif**. Jeśli wyrażenie_2 jest <u>równe zeru</u>, to wykonywane są polecenia po **else**.

Instrukcja **for** używana jest do wykonania instrukcji lub sekwencji instrukcji określoną (znaną programiście) liczbę razy. Jej składnia jest następująca:

```
for zmienna_sterująca = wartosc_p:krok:wartosc_k
   polecenia
end
```

Jeżeli programista nie wie dokładnie ile razy pętla będzie wykonywana (liczba przebiegów może zależeć od wyników wykonywanych instrukcji), stosowana jest instrukcja while. Polecenia są wykonywane tak długo, dopóki wyrażenie przyjmuje wartość różną od zera.

Ogólna postać instrukcji while:

```
while wyrażenie
polecenia
end
```

Ogólna postać instrukcji wyboru switch jest następująca:

```
switch wyrażenie_sterujące
case wyrażenie_1
  polecenia
case wyrażenie_2
  polecenia
otherwise
  polecenie
end
```

W powyższej instrukcji, **wyrażenie_sterujące** może być liczbą całkowitą lub łańcuchem, natomiast **wyrażenia** po **case** mogą przyjmować postać stałej lub listy stałych (liczby, łańcuchy).

Instrukcjia switch działa w sposób następujący:

- obliczona zostaje wartość wyrażenia_sterującego wyborem;
- obliczona wartość zostaje porównana ze wszystkimi stałymi umieszczonymi na listach wyboru po case:
- jeżeli podczas realizacji takich porównań, dla jednego z elementów danej listy wyboru wystąpi zgodność, to wykonywana jest sekwencja poleceń umieszczona po tej liście;
- jeżeli wyniki wszystkich porównań dadzą wynik negatywny, to wykonywana jest sekwencja poleceń po słowie otherwise.

2. Programy Matlaba.

Programy Matlaba zapisywane są w postaci tzw. M-plików, tj. plików tekstowych z rozszerzeniem *.m. Istnieją dwa rodzaje M-plików: skrypty i funkcje.

Skrypty – nie wymagają parametrów i działają na zmiennych tworzonych w <u>przestrzeni roboczej</u>. Aby uruchomić program (skrypt) napisany w Matlabie, należy ustawić jako folder bieżący ten folder, w którym został zapisany M-plik (przycisk), a następnie wpisać nazwę M-pliku (bez rozszerzenia *.m) i zatwierdzić Enterem. Program można także uruchomić w oknie edytora M-pliku poleceniem

Debug / Run, klawiszem F5 lub klikając przycisk na pasku narzędziowym.

Funkcje – zwracają wartości i zazwyczaj wymagają podania parametrów (argumentów funkcji). Wywołania funkcji są najczęściej używane w wyrażeniach stanowiących fragmenty instrukcji innych Mplików. Zmienne używane w funkcjach są <u>lokalne</u>, tzn. niedostępne poza ciałem funkcji. Nazwa funkcji musi być taka sama, jak nazwa pliku, w którym jest ona zapisana.

Funkcje komunikują się z przestrzenią roboczą poprzez parametry formalne lub zmienne globalne, definiowane poleceniem **global**. Funkcje muszą się rozpoczynać od słowa kluczowego **function**. Pierwsza linia funkcji (nie licząc linii komentarza) powinna być zapisana następująco:

function [lista argumentów wyjściowych] = nazwa funkcji (lista argumentów wejściowych)

Tabela 11. Polecenia wprowadzania danych przez użytkownika

Nazwa	Opis polecenia	
menu	generowanie okna w celu realizacji wyboru danych użytkownika	
input	funkcja stosowana do wprowadzania danych z klawiatury	
pause	wstrzymanie wykonania M-pliku i oczekiwanie na reakcję użytkownika	
keyboard	wywołanie klawiatury w trakcie wykonywania M-pliku	

W przypadku funkcji **input**, wprowadzane dane są domyślnie zamieniane na **liczbę**. Jeżeli chcemy wprowadzić **znak** lub **łańcuch znaków**, należy zastosować parametr 's'.

W tabeli 12 zamieszczono polecenia, które są najczęściej stosowane przy definiowaniu funkcji własnych użytkownika.

Tabela 12. Polecenia wykorzystywane przy definiowaniu funkcji użytkownika

Nazwa	Opis polecenia
mlock	blokuje usuwanie M-plików poleceniem clear
global	definiuje zmienne globalne
persistent	definiuje zmienne lokalne z pamięcią wartości
nargin	liczba argumentów wejściowych funkcji
nargout	liczba argumentów wyjściowych funkcji
function	początek M-pliku funkcyjnego
munlock	pozwala na usuwanie M-plików poleceniem clear
feval	wykonuje funkcje zapisane jako łańcuch
eval, evalin	wykonuje łańcuch jako polecenie Matlaba

3. Ćwiczenia.

<u>Ćwiczenie 1.</u>

♦ Otwórz okno edycji skryptu wybierając New / Script i w kolejnych wierszach wpisz polecenia:

```
d = [4 2 -1; 3 -2 5; -1 6 -2]
g = [4 31 -19]
x = g * d
```

- ◆ Zapisz skrypt na dysku pod nazwą lin.m używając polecenia File / Save As.
- ♦ Wyczyść okno poleceń Matlaba poleceniem clc, a następnie wprowadź polecenie:
- >> lin
- Uruchom skrypt różnymi metodami w oknie edytora wybierz polecenie Debug / Run lin, wciśnij
 klawisz F5, kliknij przycisk

Ćwiczenie 2.

Napisz skrypt służący do rozwiązania równania kwadratowego.

```
% Program do rozwiązywania równania kwadratowego
clear all, clc;
disp('Podaj współczynniki równania kwadratowego:');
a = input('a = ');
b = input('b = ');
c = input('c = ');
delta = b * b - 4 * a *c;
if delta > 0
    disp('Dwa pierwiastki:')
    x1 = (-b - sqrt(delta)) / (2 * a);
    x2 = (-b + sqrt(delta)) / (2 * a);
    disp(['x1 = ', num2str(x1), ', x2 = ', num2str(x2)]);
elseif (delta == 0)
    disp('Jeden podwójny pierwiastek:')
    x12 = -b / (2 * a);
    disp(['x12 = ', int2str(x12)]);
else
    disp('Brak pierwiastków rzeczywistych');
end
```

Nawias kwadratowy, zastosowany wewnątrz funkcji **disp()**, pozwala na wyświetlenie <u>w jednym</u> wierszu **łańcuchów znaków** oraz **wartości zmiennych**.

<u>Ćwiczenie 3.</u>

 Za pomocą skryptu oblicz kwadraty liczb parzystych od 2 do 10 i podstaw je do kolejnych elementów wektora p.

```
for i = 1:5
    p(i) = (2*i)^2;
end
disp(p)
```

Ćwiczenie 4.

 Napisz skrypt, w którym obliczysz i wstawisz do wektora y ciąg wartości funkcji sinus. Przyjmij zakres kąta (w radianach) od zera do pi/2 oraz przyrost równy 0.1.

```
k = 0;
for x = 0:0.1:pi/2
    k = k + 1;
    y(k) = sin(x);
end
disp(y)
```

Ćwiczenie 5.

 Napisz skrypt, w którym za pomocą pętli zagnieżdżonej for wygenerujesz macierz o 3 wierszach i 4 kolumnach.

```
for w = 1:3
    for k = 1:4
        M(w, k) = w + k;
    end
end
disp(M)
```

Ćwiczenie 6.

♦ Zapisz poniższy skrypt pod nazwą liczba.m.

```
licznik = 1;
a = rand(1, 1);
b = round(a * 10);
disp('Wylosowano liczbe z przedziału [1, 10]')
x = input('Zgadnij, jaka liczba została wylosowana: ');
while (x ~= b)
x = input('Zgadnij jeszcze raz: ');
licznik = licznik + 1;
end
disp(['Trafiłeś za ', num2str(licznik),' razem'])
```

- ♦ Uruchom skrypt i sprawdź jego działanie.
- ♦ Określ przeznaczenie każdej instrukcji zapisanej w skrypcie.

<u>Ćwiczenie 7.</u>

♦ Napisz funkcję służącą do obliczania silni liczby podanej jako jej argument.

```
function [wynik] = silnia(n)
wynik = 1;
for i = 1:n
    wynik = wynik * i;
end
```

- ♦ Zapisz plik pod taką samą nazwą, jak nazwa funkcji, czyli silnia.m.
- Sprawdź działanie funkcji, wywołując ją w oknie poleceń z różnymi argumentami, np.:
- >> silnia(5)

4. Zadania.

Zadanie 1.

Napisz program, który dla trzech liczb rzeczywistych (a, b, c) pobranych od użytkownika, wyświetli je na ekranie w porządku rosnącym.

Zadanie 2.

Napisz program sprawdzający warunki istnienia trójkąta, przy zadanych wartościach jego boków wprowadzanych do programu po jego uruchomieniu.

Zadanie 3.

Napisz program, który dla dowolnej liczby x wprowadzonej z klawiatury, sprawdzi przy pomocy funkcji mod(x,2), czy jest to liczba parzysta, nieparzysta, niecałkowita. Po sprawdzeniu, powinien zostać wyświetlony odpowiedni komunikat.

Zadanie 4.

Napisz program, który obliczy pole prostokąta, koła lub trójkąta, w zależności od wybranej opcji menu (1 – prostokąt, 2 – koło, 3 – trójkąt). W programie zastosuj instrukcję switch.

Zadanie 5.

Napisz program wykonujący cztery podstawowe działania arytmetyczne na dwóch wprowadzanych z klawiatury liczbach rzeczywistych. Rodzaj wykonywanego działania powinien zależeć od wybranej opcji menu (+ dodawanie, - odejmowanie, * mnożenie, / dzielenie). W programie zastosuj instrukcję switch. Zabezpiecz także program przed wprowadzeniem zera jako dzielnika.

Zadanie 6.

Napisz program z pętlą **for...end**, który wyświetli na ekranie pierwiastki kwadratowe z kolejnych liczb nieparzystych od **1** do **9**.

Zadanie 7.

Napisz program z pętlą for...end, który dla ciągu wartości φ od 3,6 do 13 co 0,4 obliczy wartości wyrażenia $\beta = (\varphi - 0,5) / (1,1 + \sin(\varphi))$.

Zadanie 8.

Napisz program, który dla pobranego od użytkownika ciągu liczb a_1, a_2, \ldots, a_n , zakończonego liczbą 0 (zero kończy wprowadzanie danych), wyznaczy i wyświetli element minimalny oraz jego indeks (nie uwzględniaj końcowego zera).

Zadanie 9.

Napisz program, który wczytuje z klawiatury liczby rzeczywiste do momentu, gdy ich suma przekroczy wartość 1000, a następnie oblicza średnią arytmetyczną wprowadzonych liczb i wyświetla stosowną informację.

Zadanie 10.

Zmodyfikuj skrypt z ćwiczenia nr 2 w ten sposób, aby pierwiastki równania kwadratowego obliczane były za pomocą funkcji. Przykładowe wywołanie funkcji w oknie poleceń powinno mieć postać:

```
\Rightarrow [x1, x2] = prkw(2, 5, 2)
```

gdzie: **prkw** to przykładowa nazwa funkcji, a liczby w nawiasie okrągłym to wartości współczynników **a, b i c** przekazywane jako argumenty wywołania funkcji.